

दानियलको पुस्तक - एक सय चौबीसौँ

दानियेल ११:४० को उद्धाटन — ऐतिहासिक समानान्तरहरू र भविष्यका घटनाहरूको एक भविष्यसूचक परीक्षण

Jeff Pippenger

2024-03-08

दानिएल अध्याय एघारको संरचनालाई प्रस्तुत गर्न हामी समय लिइरहेका छौं, जब हामी पद चालीसलाई सम्बोधन गर्दछौं। भविष्यवाणीसम्बन्धी अर्थमा पद चालीस, दानिएल अध्याय आठको पद चौधसँग समानान्तर छ; जसरी यहूदाको कुलका सिंह ख्रीष्टले १७९८ मा उघार्नुभएको ज्योति दानिएल अध्याय ८ पद १४ मा आधारित थियो, त्यसरी नै उहाँले १९८९ मा उघार्नुभएको ज्योति पनि पद चालीसमै आधारित थियो।

हामीले पहिलेको एक लेखमा उल्लेख गरेका थियौं, तर वास्तवमा यसलाई सम्बोधन गरेका थिएनौं, कि “line upon line” को पछिल्लो वर्षाको पद्धति प्रयोग गर्दा, पद चालीसले दुई भिन्न रेखाहरू प्रस्तुत गर्दछ, किनकि यसमा पहिलो स्वर्गदूतको आन्दोलन र तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलन—दुवैका लागि—अन्त्यको समय समावेश छ।

जब हामी पद चालीसको अन्त्यको समय सन् 1798 मा, र त्यसको अन्त्यको समय सन् 1989 मा एकसाथ ल्याउँछौं, तब हामी पाउँछौं कि दानिएल अध्याय आठ, पद चौध, दानिएल अध्याय एघार, पद चालीससँग मेल खान्छ, किनकि तिनीहरू दुवैले प्रकाश 14 का तीन स्वर्गदूतहरूको भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहासमा उन्मोचित गरिने ज्ञानलाई प्रतिनिधित्व गर्दछन्। तिनीहरू यस तथ्यद्वारा पनि परस्पर सम्बद्ध छन् कि पद चौध ख्रीष्टको मन्दिरमा भएको आकस्मिक “प्रकट” हुने “mareh” दर्शन हो, र पद चालीस भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहासका दुई हजार पाँच सय बीस वर्षको “chazon” दर्शन हो। एउटा समयको एक बिन्दु हो, अर्को समयको एक अवधि हो।

एउटाले मन्दिरको पुनर्स्थापना र शुद्धीकरणलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र अर्कोले मन्दिरको विनाश र कुल्चीमिल्ची पारिनुलाई। एउटाले तेइस सय वर्षलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र अर्कोले पच्चीस सय बीस वर्षलाई। एउटालाई उलाइ नदीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, र अर्कोलाई हिदेकेल नदीद्वारा। एउटाले मानवतालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र अर्कोले दैवीत्वलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। सही रूपमा बुझिँदा, पद चौधसँग सम्बन्धमा पद चालीस आश्चर्यजनक रूपमा गहन छ। 1798 ले दैवीत्वको कार्यलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र 1989 ले मानवताको विद्रोहलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

हामीले अघिल्लो लेखमा उत्तरका राजाद्वारा तीन अवरोधहरूको विजयको वर्णन क्रमिक ढङ्गले प्रस्तुत गरिएको छ भन्ने पहिचान गरेका थियौं, तर चित्रित घटनाहरूको वास्तविक प्रयोग सावधानीपूर्वक लागू गरिनुपर्छ; किनकि बयालीसौँ पददेखि चवालीसौँ पदसम्मका पदहरू वास्तवमा एकचालीसौँ पदसँग नै समरेखित छन्, र त्यो संयुक्त राज्य अमेरिकामा छिट्टै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थासम्बन्धी हो। त्यहीँ त्रिविध संघ सम्पन्न हुन्छ, र त्यहीँ “पूर्व” र “उत्तर” को ठूलो पुकारको सन्देश प्रारम्भ हुन्छ।

दानिएल एघारमा, विगतका वर्षहरूभरि एड्भेन्टिस्ट विद्यार्थीहरूले यो कुरा पहिचान गर्दै आएका छन् कि रोमसम्बन्धी आफ्ना चित्रणहरूमा दानिएलले एउटा विशिष्ट प्रविधि प्रयोग गर्छन्। उरियाह स्मिथले Daniel and Revelation नामक पुस्तकमा यसबारे ध्यानाकर्षण गराउँछन्। दानिएलले पहिले रोमले संसारमाथि कसरी नियन्त्रण स्थापित गर्छ भन्ने पहिचान गराउँछन्, अनि त्यसपछिका पदहरूमा उनी इतिहासको आरम्भतर्फ फर्केर राजनीतिक विजय-अभियानको पहिचान गराउँछन्, र त्यही नै इतिहासको अवधिभरि रोमले परमेश्वरका जनहरूसँग कसरी अन्तरक्रिया गर्छ भन्ने पनि देखाउँछन्। त्यसपछि अन्ततः, उनी रोम आफ्नो अन्त्यमा कसरी पुग्छ भन्ने पहिचान गराउँछन्। दानिएलले प्रयोग गर्ने यस सिद्धान्तलाई “repeat and enlarge” भनिन्छ।

यो तीन-चरणीय प्रविधि पद ४० देखि ४५ सम्म पहिचान गरिएको छ। पद ४० देखि ४३ सम्मले आधुनिक रोमले पृथ्वी ग्रहलाई आफ्नो नियन्त्रणमा लिने तीन-चरणीय प्रक्रियालाई पहिचान गर्छन्; त्यसपछि पद ४४ मा, दानियल पद ४१ तर्फ फर्कन्छ, जब “समाचारहरू” त्यस बेला एक लाख चवालीस हजारको ध्वजवाहकद्वारा घोषणा गरिन्छन्, र त्यसपछि धेरैलाई नष्ट गर्न र पूर्णतः हटाइदिन पोपसत्ता ठूलो क्रोधसहित अघि बढ्छ। त्यसपछि पद ४५ र अध्याय १२, पद १ मा, जब मानवको अनुग्रह-अवधि समाप्त हुन्छ, पोपसत्ता समुद्रहरूका बीच र महिमामय पवित्र पर्वतको नजिक आफ्नो अन्तमा पुग्छ, र उसलाई सहयोग गर्ने कोही हुँदैन।

दानियल ११ को पद ३० मा, हामी त्यस्तो इतिहासको आरम्भ पाउँछौं जसलाई सिस्टर ह्वाइटले पद ३६ सम्म शब्दशः उद्धृत गर्नुहुन्छ, र त्यसपछि लेख्नुहुन्छ, “यी पदहरूमा वर्णन गरिएका दृश्यहरूसँग मिल्दोजुल्दो दृश्यहरू घट्नेछन्।” पद ३० र ३१ ले बाइबलीय भविष्यवाणीका चौथो र पाँचौँ राज्यहरूका रूपमा क्रमशः मूर्तिपूजक रोमबाट पोपसत्तात्मक रोममा भएको ऐतिहासिक संक्रमणलाई पहिचान गर्दछन्। पद ३१ ले त्यो इतिहासको वर्णन गर्दछ, जसले ५३८ सालमा पोपसत्तात्मक रोमलाई पृथ्वीको सिंहासनमा कसरी स्थापित गरियो भन्ने कुरा प्रतिनिधित्व गर्दछ।

एकतीसौँ पदमा पहिचान गरिने पहिलो कुरा सन् ४९६ मा फ्रान्कहरूको राजा क्लोभिस (आधुनिक फ्रान्स) पोपसत्ताको पक्षमा उभिएको समय हो। त्यसपछि क्लोभिस प्रत्यक्ष मूर्तिपूजकत्वबाट क्याथोलिकतावादको गुप्त मूर्तिपूजकत्वमा परिवर्तन भयो (जुन उनकी पत्नी क्लोटिल्डाको धर्म थियो)। त्यसपछि उनले पृथ्वीको सिंहासनमा पोपसत्तालाई उच्च पार्ने कार्यका लागि आफ्नो सिंहासन अर्पण गरे। पदमा क्लोभिसलाई “बाहुहरू” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो, किनकि उनले आफूले त्यसपछि आरम्भ गरेको कार्यका लागि आफ्नो सैनिक शक्तिको बाहु र आर्थिक शक्तिको बाहु समर्पित गरेका थिए।

क्लोभिसको प्रारम्भिक कार्यले पहिले मूर्तिपूजक रहेका युरोपका ती सबै राजाहरूको कार्यको प्रतिनिधित्व गर्थ्यो, जो इतिहास क्रमशः विकसित हुँदै जाँदा रोमकी वेश्यालाई विभिन्न प्रकारका समर्थनहरू प्रदान गर्न नियुक्त भएका थिए। क्लोभिसलाई, र त्यसपछि फ्रान्सलाई, क्याथोलिक मण्डलीद्वारा क्याथोलिक मण्डलीको जेठो पुत्र, तथा क्याथोलिक मण्डलीकी ज्येष्ठ पुत्री भन्ने उपाधिद्वारा अभिषिक्त गरियो। ऊ टायरकी वेश्यासँग व्यभिचार गर्ने धेरै राजाहरूसँग पहेलो राजाको प्रतीक थियो।

यस भविष्यसूचक अर्थमा क्लोभिसको प्रतिनिधित्व आहाबद्वारा गरिएको थियो, जसले पनि येजेबेलसँग व्यभिचार गरेको थियो (प्रकाशको पुस्तकमा क्याथोलिक चर्चको प्रतीक), र जो दस गोत्रहरूको प्रमुख राजा पनि थियो, जसरी क्लोभिस मूर्तिपूजक रोमका दस सीडहरूको (हेर्नुहोस् दानियल अध्याय सात) प्रमुख प्रतीक बन्यो। युरोपका ती राजाहरूले अन्ततः पृथ्वीको सिंहासनमा बाबेलकी वेश्यालाई स्थापित गर्ने थिए। यस अर्थमा आहाब र क्लोभिस दुवैले संयुक्त राज्य अमेरिकाको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसले अन्तिम दिनहरूमा पोपतन्त्रसँग व्यभिचार गर्दछ।

रोनाल्ड रेगनले व्यभिचारको आरम्भ गरे, र संयुक्त राष्ट्रसंघका अन्य नौ राजाहरूलाई पनि उही कार्य गर्न बाध्य पार्ने व्यक्ति अन्तिम राष्ट्रपति नै हुनेछ। १९८९ मा अन्त्यको समयमा रेगन राष्ट्रपति थिए, त्यसकारण इतिहासको अन्तिम राष्ट्रपतिलाई उनी अगमवाणीय रूपमा प्रतिनिधित्व गर्नेपर्छ, जहाँ अन्य नौ राजाहरूले उही कार्य सम्पन्न गर्छन्; किनकि येशूले सधैं कुनै कुराको अन्त्यलाई त्यसै कुराको आरम्भद्वारा चित्रित गर्नुहुन्छ। रेगन एक धनी, सुप्रसिद्ध सञ्चारमाध्यमीय व्यक्तित्व थिए, जो आफ्नो विशिष्ट बोल्ने शैलीका कारण अत्यन्तै परिचित थिए, जो प्रारम्भमा डेमोक्रेटिक पार्टीमा थिए, र पछि अन्ततः रिपब्लिकन पार्टीमा सरुवा भए।

एकतीसौँ पदमा, पापत्वको प्रतीक भएका बाहुहरूले बलको पवित्रस्थानलाई अपवित्र पार्नेछन्। भविष्यसूचक अर्थमा, मूर्तिपूजक रोम र पापीय रोम दुवैका लागि बलको पवित्रस्थान रोम सहर नै थियो। यो यस तथ्यमा आधारित छ कि दुवै रोमहरूले निश्चित समयावधिसम्म रोम सहरबाट शासन गरे, र जब तिनीहरूले रोम सहरबाट शासन गरे, तिनीहरू मूलतः अजेय थिए।

पैगन रोमले ईसापूर्व 31 वर्षमा एक्टियमको युद्धमा आफ्नो तीन सय साठी वर्षको शासन आरम्भ गर्‍यो। दानिएल अध्याय ११, पद २४ ले तिनीहरूले आफ्ना युक्तिहरू आफ्नो गढबाट, अर्थात् रोम नगरबाट, एउटा “समय” को लागि पूर्वकथन गर्नेछन् भनी पहिचान गराउँछ। एक भविष्यसूचक “समय” तीन सय साठी वर्ष हुन्छ, र एक्टियमको युद्धपछि—जहाँ एन्टनी र क्लियोपाट्रा पराजित भए—तीन सय साठी वर्ष पुगेपछि, कन्स्टान्टिन रोम नगरबाट कन्स्टान्टिनोपल नगरतर्फ सरे, र पैगन रोमको अजेयताको अवधि समाप्त भयो।

जब पापीय रोमका लागि तेस्रो भौगोलिक बाधा (गोथहरू) सन् ५३८ मा रोम नगरबाट हटाइए, तब पापीय रोमको बाह्र सय साठी वर्ष सर्वोच्चतापूर्ण शासन आरम्भ भयो र सन् १७९८ सम्म जारी रह्यो, जब पोपलाई रोम नगरबाट हटाइयो; यसरी पापीय पशुलाई भविष्यवाणीकृत घातक घाउ पुऱ्याइयो, र त्यसको अर्को वर्ष, सन् १७९९ मा, त्यो पोप (पशुमाथि सवार भएकी स्त्री) बन्धनावस्थामै मरे।

पापसत्ताको प्रतिनिधित्व गर्ने बाहुहरू (क्लोभिस) ले बलको पवित्रस्थानलाई अपवित्र तुल्याउनु थियो, र कन्स्टान्टिनले त्यस कार्यको थालनी यसरी गरे कि दार्शनिक रूपमा उनले त्यस नगरलाई कन्स्टान्टिनोपलभन्दा निम्नतर नगरको रूपमा पहिचान गरे, र त्यस बिन्दुदेखि अघि, रोमका शत्रुहरूले सञ्चालन गरेको त्यस इतिहासको युद्ध सधैं रोम नगरमाथि आक्रमण गर्नमै केन्द्रित रह्यो, र सन् ४७६ सम्म आइपुग्दा, सन् ५३८ मा त्यो नगर पापल रोमका लागि बलको पवित्रस्थान नबन्दासम्म, त्यस नगरमा शासन गर्ने कुनै वास्तविक रोमी वंशज फेरि कहिल्यै रहेन।

आहाब, क्लोभिस, र फ्रान्सले संयुक्त राज्यलाई प्रतिरूपित गर्छन्, र संयुक्त राज्यको बलको पवित्रस्थान संयुक्त राज्यको संविधान हो। त्यो दस्तावेज एक दैवी दस्तावेज हो, र यो भविष्यसूचक इतिहासको एक मार्गचिह्न हो। १९८९ सम्म पुगे इतिहासमा रोनाल्ड रेगनले पोपतन्त्रको पक्षमा उभिएदेखि, संविधानमाथि निरन्तर बढ्दो आक्रमण भइरहेको छ, ठीक त्यसरी नै जसरी पगान रोमको पतन र विनाशमा बलको पवित्रस्थानमाथि भएको थियो। संयुक्त राज्यमा चाँडै आउने आइतबारको व्यवस्था कार्यान्वयन गरिँदा, संविधान पूर्ण रूपमा उल्टाइनेछ। रेगनको समयदेखि त्यस आइतबारको व्यवस्थासम्म, सन् ३३० देखि ५३८ सम्मको इतिहास दोहोरिन्छ। सन् ५३८ मा पोपतन्त्रलाई सिंहासनमा स्थापित गरियो, यसरी त्यस आइतबारको व्यवस्थामा यसको घातक घाउको निको पारिनुलाई प्रतिरूपित गर्दै।

रोनाल्ड रेगनदेखि आइतबारको व्यवस्थासम्मको अवधि एक भविष्यवाणीसम्बन्धी अवधि हो, जसलाई परमेश्वरको भविष्यवाणीमय वचनले विशेष रूपमा पहिचान गर्दछ। क्लोभिसद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका “भुजाहरू” ले पहिले रोमी साम्राज्यको मूर्तिपूजक राज्यबाट “दैनिक” पनि हटाउनु थियो। साम्राज्यको धर्म प्रारम्भदेखि नै मूर्तिपूजक थियो, र क्लोभिसले प्रकट मूर्तिपूजाको धर्मलाई क्याथोलिकवादको धर्मले प्रतिस्थापन गर्ने कार्य आरम्भ गरे, जुन केवल आवरणधारी मूर्तिपूजकता मात्र हो।

आउँदै गरेको आइतबारको व्यवस्थामा संयुक्त राज्य अमेरिकाले पोपसत्तात्मक अधिकारको छाप लागू गर्दा उसले प्रोटेस्टेन्टवादको धर्मलाई पूर्णतः हटाइदिन्छ, किनकि “प्रोटेस्टेन्ट” शब्दको एकमात्र परिभाषा रोमको विरोध गर्नु हो। यदि तपाईंले रोमको अधिकारको छाप स्वीकार गर्नुहुन्छ भने, तपाईं रोमको विरोध गरिरहनुभएको हुँदैन। आमोस अध्याय ३, पद ३ मा, आमोसले यो आलंकारिक प्रश्न सोध्छन्: “के दुई जना आपसमा सहमत नभई सँगसँगै हिँड्न सक्छन्?”

“संयुक्त राज्य अमेरिकामा अहिले चर्चका संस्थाहरू र प्रथाहरूका निम्ति राज्यको समर्थन सुनिश्चित गर्न भइरहेका आन्दोलनहरूमा प्रोटेस्टेन्टहरू पापिष्टहरूका पदचिह्नहरू पछ्याइरहेका छन्। अझ यसभन्दा पनि बढी, उनीहरूले प्रोटेस्टेन्ट अमेरिकामा पापसीले पुरानो संसारमा गुमाएको सर्वोच्चता फेरि प्राप्त गर्नका लागि ढोका खोलिरहेका छन्।” *The Great Controversy*, 573.

जब सन् 508 मा मूर्तिपूजक धर्मलाई राज्यको आधिकारिक धर्मको रूपमा हटाइयो, तब यसले यो प्रतिरूप प्रस्तुत गर्‍यो कि दोस्रो थिस्सलोनिकी अध्याय 2 मा पावलले प्रतिनिधित्व गरेको रोकावट संयुक्त राज्यमा छिट्टै आउने आइतबारको व्यवस्थामा पापको मानिस प्रकट हुनुअघि नै हटाइएको थियो। खुला रूपमा मूर्तिपूजक धर्मको अधीनता,

क्याथोलिक धर्मको गुप्त मूर्तिपूजक धर्मतर्फ संक्रमण गर्दै, एकैक्षणमा भएको थिएन, र इतिहासमा यसलाई सन् 496 मा क्लोभिसको क्याथोलिक धर्ममा परिवर्तनबाट आरम्भ भएको तथा सन् 508 सम्म पूर्ण रूपमा सम्पन्न भएको रूपमा चिन्हित गरिएको छ।

यसरी, १९८९ देखि सुरु भएका रेगन वर्षहरूदेखि लिएर चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थासम्म, संयुक्त राज्य अमेरिकामा खरा प्रोटेस्टेन्टवाद पूर्णतः नियन्त्रणमा राखिनेछ। त्यस समयमा संयुक्त राज्य अमेरिकाको “शक्तिको पवित्रस्थान” अर्थात् संविधान उल्टाइनेछ, र एकतीसौं पदका “भुजाहरू” को चौथो कार्य पूरा हुनेछ, किनकि त्यसबेला ती “भुजाहरू” ले सन् ५३८ मा भएझैं पोपसत्तालाई पृथ्वीको सिंहासनमा स्थापित गर्नेछन्।

सन् ५३८ मा जब पोपसत्ता सिंहासनमा आरूढ भयो, तब दानियेलको वर्णन पोपसत्ताले संसारलाई कसरी आफ्नो अधीनमा लियो भन्ने विवरणबाट परिवर्तन भएर, त्यस इतिहासमा पोपसत्ताले परमेश्वरका मानिसहरूलाई कसरी सतायो भन्ने विषयतर्फ मोडिन्छ। दानियेलको दशौं अध्यायको पद चौधमा गब्रिएलले दानियेललाई यो जानकारी दिएका थिए कि उनले प्रस्तुत गर्न लागेका दर्शनको उद्देश्य “अन्तिम दिनहरूमा परमेश्वरका मानिसहरूमाथि के आइपर्नेछ” भन्ने कुरा देखाउनु हो।

अब म तिमीलाई पछिल्ला दिनहरूमा तिम्रा मानिसहरूमाथि जे घट्नेछ, त्यो बुझाउन आएको छु; किनकि दर्शन अझै धेरै दिनहरूका निम्ति हो। दानिएल 10:14.

बत्तीसौं पददेखि छत्तीसौं पदसम्मका पदहरू ती पदहरू हुन् जसलाई सिस्टर ह्वाइटले प्रत्यक्ष रूपमा पुनः दोहोरिनेछन् भनेर भन्नुहुन्छ, र ती पदहरूले सन् ५३८ मा पोपसत्ता सिंहासनमा स्थापित भएको समयदेखि सन् १७९८ मा त्यसले आफ्नो घातक घाउ प्राप्त नगरेसम्म पोपसत्ताको एक हजार दुई सय साठी वर्षको शासनकालमा भएको सतावटको वर्णन गर्छन्।

र करारविरुद्ध दुष्टतापूर्वक आचरण गर्नेहरूलाई उसले चापलुसीद्वारा भ्रष्ट पार्नेछ; तर आफ्ना परमेश्वरलाई चिन्ने मानिसहरू बलवान् हुनेछन्, र पराक्रमका कामहरू गर्नेछन्। अनि जनसमुदायमध्ये समझदारहरू धेरैलाई शिक्षा दिनेछन्; तापनि तिनीहरू धेरै दिनसम्म तरवारद्वारा, आगोद्वारा, बन्धनद्वारा, र लुटीद्वारा पतित हुनेछन्। अब जब तिनीहरू पतित हुनेछन्, तब तिनीहरूलाई थोरै सहायता प्राप्त हुनेछ; तर धेरै जना चापलुसीका साथ तिनीहरूमा सम्मिलित हुनेछन्। अनि समझदारहरूमध्ये कतिपय पतित हुनेछन्, ताकि तिनीहरूको परीक्षा होस्, तिनीहरू शुद्ध पारिऊन्, र तिनीहरूलाई उज्ज्वल बनाइयोस्, अन्तसमयसम्म; किनकि त्यो अझै नियुक्त गरिएको समयकै लागि हो। अनि त्यस राजाले आफ्नै इच्छाअनुसार गर्नेछ; र उसले आफूलाई उच्च पार्नेछ, र हरेक देवताभन्दा आफूलाई महान् ठहराउनेछ, र देवताहरूका परमेश्वरको विरुद्धमा आश्चर्यजनक कुराहरू बोल्नेछ, र क्रोध पूरा नहोउन्जेलसम्म उन्नति गर्नेछ; किनकि जे निर्धारण गरिएको छ, त्यो सम्पन्न हुनेछ। दानिएल 11:32-36।

यी पदहरूले अँध्यारा युगको सतावटलाई वर्णन गर्छन्, र त्यसपछि छत्तीसौं पदले सन् १७९८ मा इस्राएलको उत्तरी राज्यमाथि परमेश्वरको पहिलो क्रोध पूरा नभएसम्म पापसत्ता समृद्ध हुनेछ भनी पहिचान गराउँछ। दानिएलले पहिले कसरी पापसत्तालाई पृथ्वीको सिंहासनमा स्थापित गरियो भन्ने कुरा पहिचान गरे, त्यसपछि पापसत्ताले परमेश्वरका जनहरूसँग कसरी व्यवहार गर्‍यो भन्ने, र अन्ततः पापसत्ताको अन्तिम पतन। दानिएल अध्याय ११ का चालीसौंदेखि त्रिचालीसौं पदहरूले पापसत्ताले कसरी संसारमाथि नियन्त्रण लिन्छ भन्ने कुरा पहिचान गराउँछन्, त्यसपछि चवालीसौं पदले उसले परमेश्वरका अन्तिम-दिनका जनहरूलाई कसरी सताउँछ भन्ने कुरा पहिचान गराउँछ, र त्यसपछि पैतालीसौं पदले कसरी त्यो आफ्नो अन्तिम अन्त्यमा पुग्छ, र सहायता गर्ने कोही हुँदैन, भन्ने कुरा पहिचान गराउँछ।

हिब्रू शब्द “सत्य” अद्भुत भाषाविद्द्वारा हिब्रू वर्णमालाको पहिलो, तेह्रौं र अन्तिम अक्षरलाई एकसाथ ल्याई “सत्य” भन्ने शब्द निर्माण गरेर सिर्जना गरिएको थियो। तेह्र विद्रोहको प्रतीक हो, र पहिलोले अन्तिमलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

एकतीसौं पदले बाइबलको अगमवाणीको चौथो राज्यका रूपमा मूर्तिपूजक रोमको अन्त्यको वर्णन गर्दछ, र छत्तीसौं पदले बाइबलको अगमवाणीको पाँचौं राज्यका रूपमा पापसीय रोमको अन्त्यलाई पहिचान गर्यो। रोमको पतनको

पहिलो वर्णन र रोमको पतनको अन्तिम वर्णनको बीचमा विद्रोह छ, जसलाई आरम्भ र अन्त्यबीचको इतिहासमा पापसीले परमेश्वरका लाखौं जनतालाई हत्या गरेको घटनाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। यी पदहरूको प्रयोगले “सत्य” को हस्ताक्षर वहन गर्दछ।

पद ४० देखि ४५ सम्म, जसको दृष्टान्त पद ३० देखि ३६ ले प्रस्तुत गर्दछ, पोपतन्त्रको पतनबाट आरम्भ हुन्छ, र पोपतन्त्रकै पतनमा समाप्त हुन्छ। सन् १७९८ देखि सुरु भएर कृपाकालको समाप्तिसम्म फैलिएको यस इतिहासको बीचमा आधुनिक रोमको विद्रोह छ, जसले फेरि एकपटक परमेश्वरका जनहरूको हत्या गर्दछ। यी पदहरूको प्रयोगले पनि “सत्य” को हस्ताक्षर वहन गर्दछ, र तिनीहरू एकअर्कासँग यसरी मिल्दछन् कि “सत्य” स्थापित गर्ने दुई साक्षी प्रदान गर्दछन्; अनि दुवै रेखाहरूले रोमकै वर्णन गरिरहेका छन्, जुन त्यही प्रतीक हो जसले “दर्शनलाई स्थापित” गर्नेछ।

अनि ती समयहरूमा दक्षिणका राजाको विरुद्ध धेरै जना उठ्नेछन्; तिम्रा मानिसहरूका लुटेराहरूले पनि दर्शनलाई स्थापित गर्न आफूलाई उचाल्नेछन्; तर तिनीहरू लड्नेछन्। दानिएल ११:१४।

दानियेलले एघारौं अध्यायमा प्रयोग गरेको भविष्यवाणीसम्बन्धी घटना केवल तीसदेखि छत्तीस पदहरूमा मात्र, अनि त्यसपछि चालिसदेखि पैतालीस पदहरूमा मात्र सीमित छैन। चौधदेखि उन्नाइस पदहरूले मूर्तिपूजक रोमले संसारमाथि कसरी नियन्त्रण लियो भन्ने कुरा चिन्हित गर्छन्; त्यसपछि बीसदेखि चौबीस पदहरूले मूर्तिपूजक रोमले परमेश्वरका जनहरूसँग कसरी व्यवहार गर्यो भन्ने कुरा चिन्हित गर्छन्; र चौबीसौं पददेखि तीसौं पदसम्म मूर्तिपूजक रोमको पतन प्रस्तुत गरिएको छ।

चौधौं पद मूर्तिपूजक रोमको सुरुआत हो, र तीसौं पद मूर्तिपूजक रोमको अन्त हो। बीचमा प्रतिनिधित्व गरिएको इतिहासमा, मूर्तिपूजक रोमलाई ख्रीष्टलाई क्रूसमा टाँग्ने रूपमा चिनाइएको छ; यसरी, बीचको विद्रोहले यी पदहरूलाई “सत्य” भनी पहिचान गराउँछ। अल्फा र ओमेगाले दानिएलको पुस्तकको एघारौं अध्यायभरि आफ्नै हस्ताक्षर राख्नुभएको छ।

चालीसौं पदमा त्यो इतिहास समेटिएको छ, जो रोनाल्ड रेगनका वर्षहरूमा आरम्भ हुन्छ, र जसले संयुक्त राज्य अमेरिकाका राष्ट्रपतिर पापको मानिसबीच गरिएको गठबन्धनलाई पहिचान गराउँछ। यसले एउटा विशिष्ट समयावधिलाई चिह्नित गर्दछ, जसको समापन ५३८ सालमा जस्तै पापसत्तालाई पृथ्वीको सिंहासनमा स्थापित गरिनेसँग हुन्छ। आधुनिक फ्रान्स भएको प्रयाङ्कहरूका राजा क्लोविस संयुक्त राज्य अमेरिकाको प्रतीक हो भन्ने कुरा संयोग होइन। क्लोविसले रेगनको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दथ्यो। रेगन प्रोटेस्टेन्टवादको प्रतीक थिए, जसरी क्लोविस पगानवादको प्रतीक थिए।

फ्राङ्कहरूका राजा क्लोभिसेले क्याथोलिक धर्म ग्रहण गरेको युद्ध टोल्बियाकको युद्ध थियो (जसलाई जुल्पेखको युद्ध वा कोलोनको युद्ध भनेर पनि चिनिन्छ)। यो युद्ध सन् ४९६ मा भएको थियो। त्यस समयमा क्लोभिस मूर्तिपूजक थिए, तर युद्धका क्रममा, जब उनका सेनाहरू पराजयको खतरामा परेको जस्तो देखिन्थ्यो, उनले आफ्नी क्याथोलिक पत्नीका ख्रीष्टियन परमेश्वरसँग सहायताको लागि प्रार्थना गरे र यदि आफू विजयी भए भने ख्रीष्टियन धर्ममा परिवर्तित हुने भाकल गरे। क्लोभिस वास्तवमै उक्त युद्धमा विजयी भए, र त्यसको परिणामस्वरूप उनी तथा उनका फ्राङ्किश योद्धाहरूमध्ये उल्लेखनीय अंशले क्याथोलिक धर्म ग्रहण गरे, जसले फ्राङ्कहरूको ख्रीष्टियनीकरणमा एउटा महत्वपूर्ण घटना चिह्नित गर्यो।

घोषित प्रोटेस्टेन्ट रोनाल्ड रेगनले यो पहिचान गरे कि रोमका पोपसँग गोप्य गठबन्धन गठन गर्ने उनको प्रेरणा यही थियो कि उनी यस विश्वासमा दृढ भएका थिए कि सोभियत संघ बाइबलको भविष्यवाणीमा उल्लेख गरिएको ख्रीष्टविरोधी हो। पूर्व सोभियत संघविरुद्ध रेगनको संघर्षमा, ख्रीष्टविरोधी को हो भन्ने विषयमा आफ्नो भ्रमलाई नचिनीकन, उनले ख्रीष्टविरोधीसँगै हात मिलाए।

“वचनको बुझाइमा भ्रमित हुनेहरू, जसले ख्रीष्टविरोधीको अर्थ देख्न असफल हुन्छन्, तिनीहरूले निश्चय नै आफूलाई ख्रीष्टविरोधीकै पक्षमा उभ्याउनेछन्।” Kress Collection, 105.

संयुक्त राज्य अमेरिका एक द्वैध भविष्यसूचक प्रतीक हो, जसरी पृथ्वीको पशुका दुईवटा सीङद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। फ्रान्स पनि एक द्वैध भविष्यसूचक प्रतीक हो, जसरी प्रकाशको पुस्तक अध्याय एघारमा सदोम र मिश्रद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। फ्रान्स पोपतन्त्रको जेठो सन्तान हो, र संयुक्त राज्य अमेरिकाको प्रतिनिधित्व गर्ने रेगन अन्त्यका दिनहरूमा प्रकाशको पुस्तक अध्याय सत्रका दस राजाहरूमध्ये पहिलो थिए, जसले 1798 देखि बिसिएकी टायरकी वेश्यासँग व्यभिचार गरेकी थिइन्। उनी 1798 मा अन्त्यको समयमा बिसिएकी थिइन्, तर 1989 मा अन्त्यको समयमा सम्झनामा आउन थालिन्।

फ्रान्सका अगुवा क्लोभिसले एक यस्तो समयावधिको प्रारम्भलाई चिन्हित गरे, जसले ५३८ मा पोपसत्तालाई सिंहासनमा स्थापित गरायो, जहाँ त्यसपछि पोपसत्ताले ओर्लेआँसको परिषद्मा आइतबारसम्बन्धी व्यवस्था पारित गर्‍यो। संयुक्त राज्य अमेरिकाका अगुवा रेगनले पनि एक यस्तो समयावधिको प्रारम्भलाई चिन्हित गरे, जसले चाँडै आउन लागेको आइतबारसम्बन्धी व्यवस्थामा पोपसत्तालाई फेरि एकपटक पृथ्वीको सिंहासनमा स्थापित गराउने दिशातर्फ लैइरहेको छ।

फ्रान्स त्यही द्विविध शक्ति हो जसले ५३८ मा पोपसत्तालाई स्थापित गर्‍यो, र फ्रान्सले नै, नेपोलियनका जनरल बेर्थियरमार्फत, १७९८ मा पोपसत्तालाई सिंहासनबाट हटायो। संयुक्त राज्य अमेरिकाले अन्तिम दिनहरूमा पोपसत्तालाई सिंहासनमा बसाल्छ, र दस राजाहरूमध्ये प्रमुख राजाको रूपमा, संयुक्त राज्य अमेरिकाले अन्ततः “उसलाई उजाड र नाङ्गी तुल्याउनेछ, र उसको मासु खानेछ, र उसलाई आगोले जलाउनेछ।”

चालीसौं पदले एकतीसौं पदको इतिहास समेट्छ, र यसले पोपसत्तालाई पुनः पृथ्वीको सिंहासनमा स्थापित गर्ने कार्यलाई रोनाल्ड रेगनबाट आरम्भ भई संयुक्त राज्य अमेरिकाको अन्तिम राष्ट्रपतिसँग समाप्त हुने समयावधिद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ भन्ने कुरा पहिचान गराउँछ। त्यो अन्तिम राष्ट्रपति रेगनद्वारा पूर्वछायांकित गरिएको हुनेछ, किनकि येशूले सधैं अन्त्यलाई आरम्भद्वारा चित्रित गर्नुहुन्छ।

दानियेल अध्याय ११ का आरम्भिक पदहरूमा, त्यहाँ त्यो भविष्यसूचक इतिहास प्रस्तुत गरिएको छ (पद २), जहाँ हामी ग्रीसको राज्यको इतिहासभन्दा अधिको इतिहास पाउँछौं। ग्रीस संयुक्त राष्ट्रसंघको, तथा प्रकाश १७ का दस राजाहरूको एक-विश्व सरकारको प्रतीक हो। दानियेल ११ को पद ३ मा सिकन्दर महान् परिचित गराइन्छ, र पद २ ले अन्तिम दिनहरूमा हुने एक-विश्व सरकारभन्दा अधिको इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

पहिलो पदमा, गाब्रिएलले केवल यति जनाउँछन् कि उनले मादी र फारसीहरूको राज्यको आरम्भमा दारियसलाई सुदृढ पारेका थिए; तर दशौं अध्यायमा गाब्रिएल दानियलकहाँ आएका थिए, जब त्यस समय मादी दारियस होइन, तर फारसी कूरस शासन गरिरहेका थिए। मादी र फारसीहरूको राज्यलाई भविष्यसूचक दृष्टिले द्वैध राज्यका रूपमा (फ्रान्स र संयुक्त राज्य अमेरिका जस्तै) स्पष्ट रूपमा एकसाथ बाँधिसकेपछि, गाब्रिएलले त्यसपछि सिकन्दर महानको विश्वव्यापी राज्यभन्दा अधिको इतिहास प्रस्तुत गर्छन्।

अब म तिमीलाई सत्य देखाउनेछु। हेर, फारसमा अझै तीन जना राजाहरू खडा हुनेछन्; र चौथो तिनीहरू सबैभन्दा धेरै धनवान् हुनेछ; अनि आफ्ना धनदौलतबाट प्राप्त शक्तिद्वारा उसले युनानको राज्यको विरुद्धमा सबैलाई उक्साउनेछ। दानिएल 11:2.

अल्फा र ओमेगाले सधैं कुनै कुराको अन्त्यलाई, त्यस कुराको आरम्भसँगै, चित्रित गर्दछ, र दोस्रो पदले अलेक्जेंडर महानको ग्रीसको राज्यद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको एक-विश्व सरकारको कार्यान्वयनअधिको इतिहासलाई जनाउँछ। दोस्रो पद संयुक्त राज्य अमेरिकासम्बन्धी भविष्यवाणीको एक पङ्क्ति हो, जसले अन्तिम दिनहरूको दुई-सिङ्गे शक्तिको रूपमा, मेदी र फारसीहरूको द्वैध शक्तिद्वारा, र फ्रान्सद्वारा पूर्वछायाङ्कित भएको छ। यस पदले ती राजाहरूलाई पहिचान गर्दछ, जसले अन्तिम दिनहरूमा संयुक्त राज्य अमेरिकाका राष्ट्रपतिहरूको पूर्वरूप प्रस्तुत गर्ने

थिए, जो अजिङ्गर, पशु, र झूटा अगमवक्ताको त्रिविध एक-विश्व सरकारभन्दा अघि खडा हुने थिए। क्लोभिसले रिगनसँग समानान्तरता राख्यो, इतिहासको आरम्भमा पहिलो राष्ट्रपतिको रूपमा, जसले प्रतिस्त्रीष्टलाई पुनः सिंहासनमा बसाल्ने दिशातर्फ डोर्‍याउने इतिहासलाई अगुवाइ गर्‍यो।

दानिएल ११ मा, कूरसको समयदेखि, तीन जना राजा हुनेथिए र तिनपछि चौथो आउनेथियो, जो तिनीहरू सबैभन्दा धेरै धनाढ्य हुनेथियो। दारियस मेदी-फारसी साम्राज्यका प्रथम राजा थिए, र कूरस, जसले शासन गरिरहेका बेला दानिएलले गब्रिएलबाट त्यो इतिहास प्राप्त गरे, दोस्रो राजा थिए। कूरसपछि चार जना राजा आउनेथिए, अतः पछिल्ला राजाहरूमध्ये चौथो राजा छैटौँ राजा हुनेथियो।

छैटौँ राजा सबैभन्दा धनी राजा हुनेछ, र धनी राष्ट्रपति (राजा) ले यूनानको राज्यको विरुद्धमा सबैलाई उक्साउनेछ। रिगनपछि भएका राष्ट्रपतिहरू पहिलो बुश, क्लिन्टन, दोस्रो बुश, ओबामा थिए; त्यसैले छैटौँ, र सबैभन्दा धनी, राजा ट्रम्प हुनेछ। त्यस राजाले (राष्ट्रपतिले) यूनानको राज्यलाई (वैश्वीकरणवादीहरूलाई) “उक्साउनेछ।” हिब्रू वाक्यांश “उक्साउने” को परिभाषा अत्यन्त जानकारीमूलक छ।

यस पदमा “उक्साउनु” भनेर अनुवाद गरिएको हिब्रू शब्द एक आदिम मूल शब्द हो, जसको अर्थ “जगाउनु” अथवा “ब्यूँझाउनु” हो। कूरसपछि आउने चौथो शासकद्वारा प्रतिरूपित इतिहासमा, अन्य कुनै पनि राष्ट्रपतिभन्दा धेरै धनी एक राष्ट्रपति उठाइने थियो, र उसको सामर्थ्य र शक्तिद्वारा यूनानको विरुद्ध एक “जागरण” उत्पन्न गराइने थियो। यूनान, जो विश्ववाद, प्रगतिवाद र “वोक-वाद” को प्रतीक हो, छैटौँ, सबैभन्दा धनी राष्ट्रपतिका इतिहासको केन्द्रबिन्दुमा ल्याइने थियो। उसले सम्पूर्ण पृथ्वीको राज्यलाई प्रगतिशील “वोक-वाद” र विश्वव्यापी प्रभुत्वसम्बन्धी विवादप्रति जागृत गराउने थियो।

प्रगतिशील “वोक-इज्म” को सञ्चालित गर्ने आन्दोलनप्रतिको जागरण, जो सबैभन्दा धनी राष्ट्रपतिको राष्ट्रपतित्वकालमा ल्याइन्छ, रिपब्लिकन सिङ्गसँगै ठ्याक्कै त्यही समयमा घटित हुन्छ, जब दस कन्याहरूको जागरण प्रोटेस्टेन्ट सिङ्गमा हुन्छ।

हामी दानियेल अध्याय एघारको पद चालीसको हाम्रो अध्ययन अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौँ।

“विश्वास र भक्तिभावको व्यापक पतन भए तापनि, यी मण्डलीहरूमा ख्रीष्टका सच्चा अनुयायीहरू छन्। पृथ्वीमाथि परमेश्वरका न्यायहरूको अन्तिम भ्रमण हुनु अघि, प्रभुका जनहरूका बीचमा प्रारम्भिक भक्तिभावको यस्तो पुनर्जागरण हुनेछ, जुन प्रेरितहरूको समयदेखि यता देखिएको छैन। परमेश्वरको आत्मा र शक्ति उहाँका सन्तानहरूमाथि खन्याइनेछ। त्यस समयमा धेरैले आफूलाई ती मण्डलीहरूबाट अलग गर्नेछन्, जसमा यस संसारप्रतिको प्रेमले परमेश्वर र उहाँको वचनप्रतिको प्रेमलाई विस्थापित गरेको छ। सेवकहरू र मानिसहरू दुवैमध्ये धेरैले, प्रभुको दोस्रो आगमनका लागि एक प्रजा तयार पार्न यस समयमा परमेश्वरले घोषणा गराउनुभएको ती महान् सत्यहरूलाई हर्षसाथ ग्रहण गर्नेछन्। आत्माहरूको शत्रुले यस कार्यलाई अवरुद्ध पार्न चाहन्छ; र यस्तो आन्दोलनको समय आउनुभन्दा अघि, त्यसले एउटा जाली कुरा भित्र्याएर यसलाई रोक्ने प्रयत्न गर्नेछ। ती मण्डलीहरूमा, जसलाई उसले आफ्नो छलपूर्ण शक्तिको अधीनमा ल्याउन सक्छ, उसले यस्तो देखाउनेछ मानो परमेश्वरको विशेष आशिष् खन्याइएको हो; त्यहाँ त्यस्तो कुरा प्रकट हुनेछ जसलाई ठूलो धार्मिक जागृति ठानिनेछ। भीडहरूले परमेश्वर तिनीहरूका लागि अद्भुत रूपमा कार्य गर्दै हुनुहुन्छ भनी आनन्द मनाउनेछन्, जबकि त्यो कार्य अर्को आत्माको हुनेछ। धार्मिक आवरणमा, शैतानले मसीही संसारमाथि आफ्नो प्रभाव विस्तार गर्ने प्रयत्न गर्नेछ।” The Great Controversy, 464.